

- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 305 z 15.10.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Bernhard Rintisch przeciwko Klausowi Ederowi

(Sprawa C-553/11) (¹)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 10 ust. 1 i art. 10 ust. 2 lit. a) — Rzeczywiste używanie — Używanie znaku w postaci, także zarejestrowanej jako znak towarowy, różniące się w elementach, które nie zmieniają jego charakteru odróżniającego — Skutki wyroku w czasie)

(2012/C 399/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bernhard Rintisch

Strona pozwana: Klaus Eder

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 10 ust. 1 i art. 10 ust. 2 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz. U. L 40, s. 1) — Pojęcie używania znaku towarowego — Przepisy krajowe, zgodnie z którymi używanie znaku towarowego w postaci różniące się od postaci, w jakiej ten znak został zarejestrowany, również jest uważane za używanie zarejestrowanego znaku, pod warunkiem że różnice nie zmieniają charakteru odróżniającego znaku towarowego — Rejestracja znaku towarowego w celu zabezpieczenia lub rozszerzenia zakresu ochrony innego zarejestrowanego znaku towarowego — Uzasadnione oczekiwania — Zastosowanie nowej linii orzeczniczej do sytuacji zakończonych w chwili wydania wyroku

Sentencja

- 1) Artykuł 10 ust. 2 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by właściciel zarejestrowanego znaku towarowego mógł do celów wykazania jego używania w rozumieniu tego przepisu powoływać się na jego używanie w postaci różniące się od

postaci, w jakiej znak ten został zarejestrowany, pod warunkiem że różnice między tymi dwiema postaciami nie zmieniają charakteru odróżniającego tego znaku, i to niezależnie od faktu, że owa odmienna postać również została zarejestrowana jako znak towarowy.

- 2) Artykuł 10 ust. 2 lit. a) dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiej wykładni przepisu krajowego mającego na celu dokonanie transpozycji wspomnianego art. 10 ust. 2 lit. a) do prawa krajowego, zgodnie z którą ten ostatni przepis nie znajduje zastosowania do „obronnego” znaku towarowego, który został zarejestrowany tylko po to, aby zabezpieczyć lub rozszerzyć zakres ochrony innego zarejestrowanego znaku towarowego, który z kolei został zarejestrowany w postaci, w jakiej jest używany.

(¹) Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Polska) — Maria Kozak przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Lublinie

(Sprawa C-557/11) (¹)

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 306–310 — Procedura szczególna dla biur podróży — Usługi przewozu świadczone przez biuro podróży we własnym zakresie — Pojęcie pojedynczej usługi — Artykuł 98 — Obniżona stawka podatku VAT)

(2012/C 399/11)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maria Kozak

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 306–310 oraz art. 98 w związku z pkt 5 załącznika III do dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zakres zastosowania szczególnego systemu opodatkowania biur podróży — Odmowa zastosowania obniżonej stawki podatku VAT obowiązującej dla usług transportowych do usług przewozu świadczonych przez biuro podróży we własnym imieniu w ramach całościowej usługi turystycznej — Uznanie usługi za jedno świadczenie